

Isten irgalmas

Az emberi bűn mélységes titkára mutat rá Jézus kijelentése, amelyet ma, nagyböjt 4. vasárnapján olvasunk az evangéliumban: „A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.”

A bűn azt jelenti, hogy Isten világossága helyett a bűn sötétségét választjuk. Ebből persze könnyen felismerhetjük azt is, hogy a bűntől való szabadulás pedig azt jelenti, hogy Isten kivezet minket bűneink sötétségéből és újra ránk sugározza irgalmának és szeretetének fényét. A bűnbánattal és annak gyakorlati megnyilvánulásával, a szent-

gyónással kapcsolatban érdemes tisztáznunk, hogy mi történik valójában.

Abból kell kiindulnunk, hogy a szentgyónás arra szolgál, hogy Istentől bocsánatot kérjünk. Elismerjük, hogy ő a szent Isten, mi pedig a bűnös emberek. Elismerjük, hogy az ő teremtményei vagyunk, tehát nem vagyunk függetlenek tőle. Elismerjük továbbá, hogy azt kéri tőlünk, hogy parancsai szerint éljünk, de amikor megszegjük törvényeit, akkor szembefordulunk jóságával, megtagadjuk szeretetét, mintha nem volna arra többé szükségünk.

Ugyanakkor kifejezzük köszönetünket és hálánkat azért, hogy Isten végtelesen irgalmas, kész megbocsátani minden eltévelyedésünket és bűnünket.

A bűnbocsánat öröme

Uram, Jézus, tisztíts meg bűneimtől, amivel elcsúfítottam istengyermeki arcomat! Segíts felismerni és őszintén megbánni bűneimet, hogy a szentgyónás által újra tiszta arccal, szívvel és lélekkel tudjak eléd állni!

Amikor felébred bennem a bánat érzése, akkor eszembe jut az irgalmas Isten. Belátom, hogy megsértettem őt és annak reményében indulok vissza hozzá, hogy ő nem fog elutasítani, nem fog megbüntetni, hanem visszafogad a velem való szeretetközösségbe. Uram! Hiszem, hogy te vagy a világ Ura, akinek hatalma van ítélni mindenki felett. Hiszem, hogy te vagy lelkem gyógyítója. Kérlek, légy irgalmas hozzám, és add meg a bűnbocsánat tiszta örömét!

Irgalmas szívvel

A szentgyónással és a bűnbocsánattal kapcsolatban helytelen az a szóhasználat, hogy Isten korábban bűnöt látott bennünk, de mostantól ismét úgy tekint ránk, mint szeretett gyermekeire.

Valójában ő akkor is szeretett gyermekének tartott minket, amikor mi a bűneink miatt éppen távol voltunk tőle és nem láttuk az Atya arcát. Az ő véleménye tehát nem változott meg. A fordulatot nem az ő véleményének, rólunk alkotott képének megváltozásában kell látnunk, hiszen erről nincs is szó, hanem abban, hogy a mi véleményünk változik meg róla. Eddig elfordultunk tőle, mert nem vettük észre felénk sugárzó szeretetét, de mostantól ismét felismerjük azt és belátjuk, hogy szeretete nélkül nem élhetünk, nem találjuk meg a boldogságot. Bármilyen távolra is kerülünk tőle, ő mindig utánunk siet, mert emlékeztetni akar minket szeretetére és irgalmára.

Ahhoz, hogy valakit helyes szándék indítson bűneinek megbánására, azaz ne csupán félelemből, hanem Isten iránti szeretetből tegye ezt, feltétlenül szükséges, hogy helyes képünk legyen Istenről. Ha egy kegyetlenül büntető bírót vagy egy bosszúálló személyt látunk benne, akkor nagyon helytelen az elképzelésünk róla. Ki merne egy ilyen Isten elé állni bűneivel? Szerencsére Isten nem ilyen. Ő nem a bosszút és vétkeink könyörtelen megtorlását forgatja a fejében, hanem irgalmas szívvel közeledik hozzánk. A nagyböjti időszak lehetőség számunkra, hogy csendesen szemléljük az irgalmas Isten arcát.

Nagyböjt 4. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 5. vasárnapja
2Krón36,14-16.19-23 Ef 2,4-10 Jn 3,14-21	Iz 65,17-21 Jn 4,43-54	Ez 47,1-9.12 Jn 5,1-16	Iz 49,8-15 Jn 5,17-30	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Bölcs 2,1a.12-22 Jn 7,1-2.10.25-30	Jer 11,18-20 Jn 7,40-53	Jer 31,31-34 Zsid 5,7-9 Jn 12,20-33